

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον κι' ἑβδομον μετρούντες χρόνον
'στὴν γῆν ἐδρευόμεν τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια κι' ἑννιάκονα
κι' ἡ φυλή μας πάντα δρῶσα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἑνδιαφέροντα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἔπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — δέκτ' ἑρέγχα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὴ ζῆνα ὁμως μέρη — δέκτ' ἑρέγχα καὶ 'στὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπή
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηῶν» ἀνελλιπή
πρὸς δύο εἰκοσάφραγμα, κι' ὅποιος ἔπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρῶνῃ δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Τὸ μῆνός Ἰουνίου δεκάτη
καὶ δεκάτῃ συγκλονίζετ' ἡ κρᾶτη.

Ἐνδεκα σὶν ἑπτακόσα
κι' ἐποχὴ φρεντυῶσα.

Ὁ Φασουλῆς ἀφίνει τὴν Ἀθήνα καὶ φεύγ' ἱεραπόστολος 'στὴν Κίνα.

Κίνα. — Λοιπὸν ἐμονόζωσα τὴν περιουλογγὴν
κι' ἦλθα 'στὴν περιλάλητον τοῦ Κομφουκίου γῆν.
Ἔφρες πῶς τὰ παράξενα δὲν τὰ χωνεῖω ὁλόου,
κι' ὡς ἀρειμάνιος Ρωμηὸς τοῦ Τουρκομάχου γένους
'μπορῶ νὰ πάω, Περικλῆ, 'στὰ πέρατα τοῦ Πόλου
γιὰ τοὺς ἀδικίως πάσχοντα καὶ τοὺς δυστυχημένους.

Ἄσπερ φωνάζου πάσχοντες τρέχω σὺν Δὸν - Κισσῶτος
καὶ Ἰεσαθῶνω πρώτος.

Γιὰ τοῦτο σήμερ' ἐγὼ πολὺν ἀκούσας ὄρθων
παραίτησα τὴν εὐκλειαν Ἑλληνικῶν τροπαίων,
καὶ μανιώδης ἐφθασα 'στὴν γῆν τῶν Μανδαρίνων
νὰ πολεμήσω δι' αὐτοὺς κατὰ τὴν Ἑωρωπαϊκῶν.

Ἀνθρώπου νοὺς δὲν τὸ χωρεῖ καὶ κανενὸς κεφάλι
πῶς εἶναι δυνατόν ποτὲ, βρὶ Περικλῆ βουβάλι,
νὰ μπαίη μὲς 'στὸ σπῆτι σου κανένιας μουσαφίρης
κι' ἀφέντης νὰ σεύ γίνεται καὶ πρώτος νοικοκύρης.

Ἔτσι κι' οἱ Φράγκοι σήμερ' αὖ λαμαργίαν γλάρων
φουρέουον ἄρον ἄρον
τοὺς Μανδαρίνους τοὺς κλεινοὺς νὰ τοὺς ἐκπολιτίσουν
κι' εἰς ἄλλην πίστιν, Περικλῆ, νὰ τοὺς προσηλυτίσουν.

Κι' οἱ Σίνοι λίνε πρὸς αὐτοὺς: «τοῖν τσοῦν δὲν μᾶς ἀφίνετε;
θέλετε νοικοκύρηδες 'στὸ σπῆτι μας νὰ γίνετε;
δὲν θέλομε πολιτισμοὺς καὶ γράμματα καὶ φῶτα,
μὲ τῆς κοιτίδες θέλομε νὰ ζήσωμε σὺν πρώτα,
νὰ τρώμε τὸ φαγάκι μας, τὸ τακτικό μας ρόζι,
χωρὶς κανέναν τούρανον τὸ κράτος νὰ τ' ὀρίη.

Δὲν μᾶς θαμβῶνου, βρὶ παιδιὰ, τὰ ζῆνα μεγαλεία,
τοῦ Κομφουκίου τοῦ σεπτοῦ μᾶς φθάνου τὰ βιβλία,
μᾶς φθάνει τὸ προπύργιον τοῦ Σινικοῦ μας τεύχους
κι' ἀφήστε μας ἡσύχους.
Θὰ μείνωμε 'στὰ πάτρια, δὲν βάζομε βελάδα,
κι' ἂν βελτιώσεις θέλετε νὰ πατε 'στὴν Ἑλλάδα.»

Ἄσπερ μὲ τέτοια καὶ ταῦτ' ἄ
τῶν Φράγκων δὲν ἰδρόνου,
κι' ὄλου τὰ στήθη μὲ φωτὴ
πολεμικῆ κορόνου.

Καὶ τρέμα τῶν Σινῶν ἡ γῆ,
παντοῦ τρομάρα καὶ σραγή,
καὶ ἔξοικιάζου ὄλους
τοὺς ἱεραποστόλους.

Σκοῦζω κι' ἐγὼ μετὰ θυμοῦ
κτυπῶν καὶ παραπαίων:
εἶτε, Κινέζοι, μετ' ἐμοῦ
κατὰ τῶν Ἑωρωπαϊκῶν.

«Ίτε, Κινέζοι, κατ' αὐτῶν,
κατὰ τῶν Στόλων καὶ Στρατῶν,
ὁ λατρευτὸς Κομφούκιος, τὸ κράτους σὰς ἡ σκέπη,
ἔξ ὕψους σὰς προσβλέπει.

«Χαῖρε, διῶρυξ τοῦ Γιούν - Χό,
Τά - κιάγκ, Σελόνγκ, Πιγὸ,
Σικιάγκ, Πικιάγκ καὶ Πιτσιλῆ,
λιμένες, κόλποι τρυφῆλοι,
κί ἱμαλαίων κορυφαί, κοιλιάδες κί ὀροπέδια,
πού τώρα ξένος σὰς παταί καὶ διεθνῆς ἀνάδειξι.»

Περῶ τὴν ἔρημον Γουβῆ, περῶ τὴν Μαντζουρίαν,
κί ἀνάθω τὸ τοιγάρο μου κατὰ τὴν Βουχαρίαν,
ἀκούω βρόντους τουρεκιῶν καὶ βρόντους τηλεβόλων,
τὰς χώρας τὰς ὑποτελεῖς κυττάζω τῶν Μογγόλων,
μὰ βλέπω καὶ τὸ Φου - τσου - φου,
γεννιέταιραν παντὸς σοφοῦ,
τὸ Τιέν-Τσιν καὶ τὸ Νάν-Κιν καὶ τὴν Χόγκ-Κόγκ τὴν νῆσον,
καὶ τὴν Φορμίζην, ὄνειρον καὶ χάριμα Παραδείσιων.

Χαῖρε, Κορέας θάλασσα καὶ θάλασσα Κιτρινή,
ὅπου δὲν ἔχει ἀτακαοῦς
γιὰ τῶν Ρωμηῶν τοὺς ναυτικούς,
καὶ ξένων στόλων κολοσσῶς τὰ νῦτα σου βαρύνει.

Χαῖρε, Πεκίνο, κείμενον ἐπάνω ἴστων Γιούν - Χό,
ρογθουντα παραπόταμον τοῦ θεοῦ Πιγὸ, ἢ
περιφανῆς πρωτεύουσα Ταρτάρων καὶ Κινέζων,
πού κάθε ξένος σάβεται, τὰ τέκνα σου πιέζων.

Χαῖρε, Βασίλισσα Τζῆ-Χσῆ, Κινέζ' Αὐτοκρατορίσσα,
κυρὰ πρωτοκατορίσσα,
οὐ μόνη κατεκρήμινισες τοῦ θρόνου τοῦ χρυσοῦ
τὸν πρῶην Αὐτοκράτορα, τὸν μέγαν Κουαῦ-Σου,
καὶ φυλακτὸν τὸν ἑθαλες, γιατί τοῦ λείπει γνώσις,
καὶ σὺν Ρωμηῶς σημερινῶς ζητεῖ διοργανώσις.

Μὰ καλὰ κί αὐτὸς τὰ πάθη,
πού βελτίωσιν γυρεύει,
τώρα ἴσθης εἰρήτης τὰ βιάθη
μοναχὸς ἄς γουκουρεύει.

Τὸν λυποῦμαι τὸν καίμενο!... χάνει θρόνον καὶ τιμὰς
κί ὑπὸ κῆλον ὑποκλίσεις...

Περικλιέτο, τί τὰ θέλεις;... ὄλοι ἴπῃραν ἀπὸ ἡμᾶς
καὶ ζητοῦν μεταρρυθμίσεις.

Τούρκοι, Τάρταροι, Μογγόλοι,
Ἀσσαντί, Κινέζοι, κί ὄλοι

τί θὰ κάνη περιμένουν ὁ Ρωμηῶς ὁ κομοσπλόανος...
κάνω διοργανώσις γενικὰς ἐκ περισσοῦ;
γενικὰς διοργανώσις σχεδιάζει κί ὁ Σουλτάνος,
γενικὰς διοργανώσις κί ὁ Κινέζος Κουαῦ-Σου.

Μόλις πόλεμο ἴσχωθῆ τὸ Ρωμαίκο νὰ κάνη,
μόλις βρόμησε μαρπούτι,
μέσα ἴσθ φωτιὰ ριχτήκαν Ἰσπανεὶ κί Ἀμερικάνοι,
μόλις τέλειωσαν καὶ τοῦτοι,
ἴσκαωθησαν μὲ τοὺς Μπόερς οἱ προστάται μας Ἑγγλίζοι,
δὲν ἴσκαωσαν οἱ Μπόερς, νὰ κί οἱ Μπόερς οἱ Κινέζοι.

Μπὰμ ἰδὲ καὶ μπὰμ ἰκαί,
πυρκαγιὰ πολυμιὰ,
κί ἄπορῶ, βρῆ Περικλιέτο, τί δοιμένιο τοὺς πῆναν
μὲ τῆς δόξης τὸ καμίνι,
κί ὄλοι χάσκοντες προμένουν τί τὸ κράτος μας θὰ κάνη
νὰ τὸ κάνουνε κί ἰκαίνιο.

Ἄ θ ἦ ν α ι.—Φίλε Φασουλή,
χαίρετα μου τὸ Πιτσιλῆ,
καὶ πῆγαίτε ἴστων Κουαῦ-Σου νὰ τὸν παρηγορήσῃς
γιὰ τὰς μεταρρυθμίσεις.

Ἐνῶ μακρὰν εὐρίσκεσαι, ἴσθης γῆς τὸν ἄλλον Πόλον,
κί ἄγρια γίνεται σφαγὴ τῶν ἱεραποστόλων,
ἐν μέσῳ τόσο κλύδωνος καὶ παγκοσμίου ζήλης
σεπτὸς ἱεραπόστολος πολιτικῆς μεγάλης,
ὁ Κορβονιῶς ὁ γνωστός
καὶ κατὰ πάντα θαυμαστός,
ἐπιθυμῶν τοῦ κόμματος τὴν δόξαν ἢ ἀνάστηθαι
καὶ νῦν καὶ ἴσθου αἰῶνας,
ἔπῃρε μπάλα τὰ νεσιὰ νὰ τὰ προσηλυτίσῃ
ἴσθην πίστιν τῆς Κορδόνας,
χωρὶς κανένα κίνδυνον σφαγῆς νὰ κινδυνεύη,
καὶ κάθε Μπόερς ἄπιστος ἴσθου λόγου του πιστεύει.

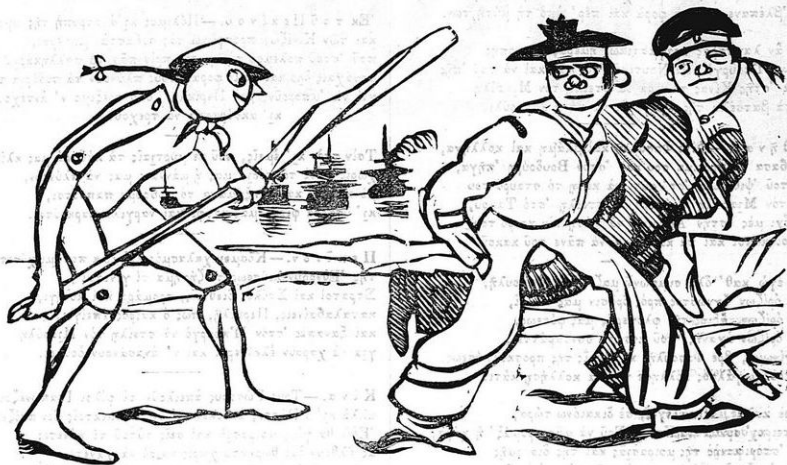
Τί χαρὰ πού τὴν ἔπῃρα!...
ἴπῃρας κί ἀπὸ τὴν Σύρα,
κί ὑπεδέχθησαν ἐνθέρμως τὸν παπποῦν τὸν κοσταντό
κί οἱ ἐπὶ Διμαρχοῖ τῆς Σύρας, τῆς ἀπάνω καὶ τῆς κάτω,
ἴπῃραν μέσα ἴσθ βαπτιστῶν
κί οἱ τῆς Σύρας βουλευτῶν,
κί ἄλλοι βουλευτῶν τυγόντες τῆς Ἀγρίας καὶ τῶν Φαραλάων,
κί ἔχαίρειτῃσαν τὸν ἄνορα τῶν πολέμων καὶ τῶν σάλων.

ἴπῃρας καιρὸς καμπόσος, πού δὲν εἶχε λόγο βγάλει,
καὶ παγὰν βῆγῃκε πάλι
νὰ φωνάζη καὶ νὰ πῆ
πῶς θὰ ἴσθουμε προκοπή.

Ἄραξε κί ἔμπρὸς ἴσθην Πάρο τὸ περίφημο βαπτιστῶν
κί ὄλοι Παριανοὶ κί ὄ Κρίσιος τὸν χαιρέτησαν ἴσθην πλήρῃ,
ἴπῃρας κί ἀπὸ τὴν Νάξο, πῆγε καὶ ἴσθην Ἀμοργό,
καὶ τοῦ ἴσθναζαν πῶς θέλουν νὰ τὸν ἴσθουν Προβουποργό.

ἴπῃγε καὶ ἴσθην Σαντορήνη
τὰς ἀνακαρπὰς νὰ κρίνη,
γιὰ τὰρχαία νὰ παλάρη
κί ἄλαφροπέτρα νὰ πάρη,
κί ἴσθκώθη κί ὁ Δελίνδος κί ὁ στωμύλος Ἀσιμῆς,
μὰ τί κρίμα, Φασουλή μου, πού δὲν εἴμαστε κί ἔμεις—

Κί ἄρχισε τότε πρὸς τιμὴν τοῦ γέρο-Κορβονιῶ
βροντῆ καὶ κανονίδι,
κί ἴσθῆσαν τὸν γέροντα τὸν κορυβαντιῶντα,
καὶ διαρκῶς μὲ μάσकुλα κατήστραπτε κί ἴσθῆροντα
καθίνας νεῖος
Σαντορηνῶς,
καὶ κάθε νεῖα
Σαντορηνῶς,
καὶ κορασιδες ὄμνησαν μὲ κῆπων ἄβρονας
τὸν πολὺν Κομφούκιον τῆς ἱερᾶς Κορδόνας.

Τού 'φιλούσανε τὰ χέρια μὲ χαράκις καὶ λιγομάραις, τοῦχαν στρώσει κι' ἀνδρομηδαίς, τοῦχαν στήσει καὶ καμάραις, νὰ πατήσῃ νὰ περάσῃ τῶν θαρῶν ὁ Στρατηλάτης σὰν μὲ μέλισσα δουλεύτρα μὲ τὰ μελισσοπούλα της.

Κι' ἄρχισε νὰ βγάξῃ λόγο... τὸ Κορδόνι, τὸ Κορδόνι... κάθε λέξις του καὶ κτύπος, κάθε τόνος καὶ κανόνι. Ὑπεσχίθ' οἰκονομίαν καὶ τοῦ χρήματος φειδῶ, τὸ Κορδόνι, τὸ Κορδόνι, μπάμ ἐκεὶ καὶ μπᾶμ ἐδῶ, ὑπεσχίθη σωτηρίαν σὲ παιδιὰ καὶ σὲ γονεοὺς, πῶς 'μπορεῖ νὰ διορίσῃ κι' ὅλους τοὺς Ξαντορνηοὺς, ὑπεσχίθη δίχως φόρους νᾶβγουν Στόλοι καὶ Στρατοί, τέλος πάντων ὑπεσχίθη μὴτ' ἐγὼ δὲν ξέρω τί.

Γιὰ νὰ δείξῃ δὲ πῶς πρέπει κι' ἕνας ρήτορας μὲ πῶζα νὰ σακαρώνῃ πότε πότε λογοπαίγνια σκερτσόζα, πρώτην ἐμπορίου θύραν ἀπεκάλεσε τὴν Θῆραν.

Κι' ὅταν ἐβγαζε τὸν λόγο τῶν πολέμων ὁ πατὴρ ἄρχισε νὰ βγάξῃ λάβα κι' ὁ αὐσημένος ὁ κρατήρ, κι' ὑπογείως ἐμυκάτο ἀτὸ Κορδόνι, τὸ Κορδόνι, κι' εἶπε τρομασμέν' ἡ Θῆρα πρὸν τὸν ἀδασετον κρατήρα: «Θεοδωράκη, σώνει σώνει.»

Ἐκ τῆς Κίνας. — Ἦμουν πάλι σὲ μιὰν ἄκρ' ἀπελπισία γιὰ τὴν δόλια τὴν πατρίδα,

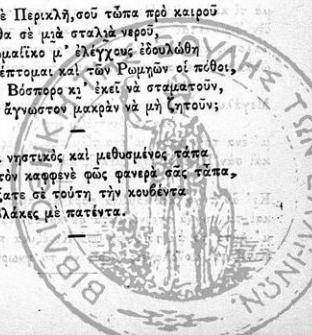
ὅταν νὰ μου γράφῃς εἶδα πῶς ὁ γέρο-Θεοδωράκις 'πῆρε μπάλα τὰ νησιά.

Δὲν εἰζεύρεις, Περικλέτο, τῶν Ρωμηῶν Ἱερμία, πῶση γίνεται ζημία ὅταν ἄεργος σχολάζῃ τίτοιο γέρος, πῶ κοχλάζει.

Ἄν καὶ τώρα τῆς Κορδόνας ὁ παππούλης ἐκυβέρνη τὰ Ρωμαίικα Κουβέρνα, μὲς 'στὰ τρώπαια τὰ τόσσα τοῦ μεγάλου ζαφτικοῦ, τ' ἄληθως ἐρίτμα, θᾶχε στείλει τὰ καράβια μὲς 'στῆς Κίνας τὸ Τακοῦ νὰ γενήσῃ ζήτμα.

Πολλαῖς φορὰς, βρὲ Περικλῆ, σοῦ τόπα πρὸ καιροῦ πῶς ἀδίκαι πνιγόμεθα σὲ μιὰ σταλαῖ νερῶ, κι' ἄφ' ὅτου τὸ Ρωμαίικο μ' ἐλέγγους ἐδουλώθη γιὰτὶ πολλὰκις σκέπτομαι καὶ τῶν Ρωμηῶν οἱ πόθοι, νὰ ρθάνουν ὡς 'στὸν Βόσπορο κι' ἐκεῖ νὰ σταματοῦν, κι' ἄλλον ὀρίζοντ' ἀγνωστο μακρὰν νὰ μὴ ζῆτοιν;

Πολλαῖς φορὰς καὶ νησιτικὸς καὶ μεθυσμένος τόπα 'στὸν δρόμο καὶ 'στὸν κερφενὲ φῶς φανερὰ σὰς τόπα, μὰ σὺς δὲν ἐπροσέξατε σὲ τοῦτη τὴν κουβέντα σὰν βλάκας μὲ πέντα.

Κ₁ 'ιδού, παρ' όλων σήμερα νομίζεται συμφέρον
πώς πρέπει κ₁ 'ποικιακήν
ν' ἀρχίσωμεν πολιτικήν,
καί νά φανώμεν μιμηταί κ₁ εἰς τοῦτο τῶν πατέρων,
ποῦ δὲν περιωρίζοντο μονάχα μίς 'στό σπῆτι των,
μὰ 'βλέπανε καμμιὰ φορά καί πέρ' ἀπό τῆ μύτη των.

Κ₁ 'ἂν λαχθάρῃς πραγματικῶς ἡμέρας προκοπῆς
'στόν 'Γουεργό τῶν Ναυτικῶν νά πῆς καί νά πῆς
μέσα 'στῆς Κίνας τὰ νερά νά στείλῃ τὸν Μιαούλη
μὲ τὰ βασιλεῖα τῆς Φραγκιᾶς νά κἀνῃ καρπούλι.

'Α θ ἦ ν α ι. — Φίλε Φασουλή καί βλάμη καί κολλήγας,
ἐδάδεσα τὸ γράμμα σου καί 'στόν Βουδούρη 'πῆγας,
καί τοῦ 'ψιθούρια 'στ' αὐτὴ νά κἀνῃ τὸ σταυρὸ τοῦ
καί τὸν Μιαούλη γρήγορα νά στείλῃ 'στό Τακού,
κ₁ 'δῆ μίς 'στὴν 'Ἀμερική νά χἀσῃ τὸν καιρὸ τοῦ,
κ₁ 'οἱ κόποι καί τὰ κάρβουνα νά πᾶνε τοῦ κακοῦ.

Κ₁ ἐγὼ καθ' ὅλα συμφωνῶ μαζί σου, Φασουλή,
νέος ὀρίκων ἀγνωστος πρὸς ὄραση μᾶς καλεῖ,
νέος ὀρίκων, ἄξιος τῆς φλογερᾶς μὲς φώσεως,
νέος ὀρίκων ἀχανῆς, ποῦ κόσμεν συνταράττει,
ἄς γίνωμε, βρε Φασουλή, κ₁ 'ἡμεῖς τῆς προσκολλήσεως,
μὲ τοὺς μεγάλους κόλλησε γῆ νά κολλήσῃ κἀτι.

Μωρὲ καλά μᾶς τάλεγες, σὲ δικαιοῦσα τώρα,
πρέπει κ₁ 'ἡμᾶς τοῦ Κουζῆ-Σου νά μᾶς τρομάξῃ ἡ χώρα,
καί 'στόν καιρὸ τῆς μοιρασιᾶς καί τῆς διανομῆς
κἀτι 'μπορεῖ νά πάρωμε μὲ γαλιφιὰ κ₁ 'ἡμεῖς.

Κ₁ ἀποῦ τῶν Μακεδόνων μᾶς τοὺς πῶθους τοὺς ὀράτους
μόνον ὀνειράτα γῆ μᾶς τοὺς ἄρσαν ὄρατα,
τούλάχιστον εἰς τοὺς Ρωμηοὺς ἄς μείνῃ τοὺς κορέους
'λίγο Τακού καί Πιτσιλῆ καί μερικὴ Κορέα.

"Ας 'μπορούσα, Φασουλή μου, νάμπω μέσα 'στό τραμβῦ
καί νά 'πῆγαινα μ' ἐκίνο
'στό Φου-Τοῦο, 'στό Πόρτ-'Ἀρβουρ, καί 'στό Βαί-Χάι-Βαί,
καί κατόπι 'στό Πεκίνο,
καί νά ρίξω μὲ ματιὰ 'σὰ μινθῶ τοῦ τὰ πλοῦτη,
κ₁ 'ὕστερα 'στό Φου-τσου-φου νά τραβῆξω, φουτσιφούτη,
καί νά κόψω ὀρὸ κοταῖδες ἀπὸ πρώτους Μανδάρινους,
καί νά πάρω καί ὀρὸ Μπόξερς γῆ νά παίζω μὲ μ' ἐκίνοῦς,
καί ξανά μὲ τὸ τραμβῦ νά γυρίσω 'στὰς 'Ἀθῆνας
διηγούμενος πρὸς ὅλους τὰ θαυμάσια τῆς Κίνας.

'Ε κ τ ο Ὑ Π ε κ ι ν ο υ. — Φοινικὸ μεγάλο κατ' αὐτὰς,
ξένας Πρεσβείας πυρπολοῦν καί σφάζουν Πρεσβευτὰς,
μὰ τί καλά, βρε Περικλῆ, ποῦ μέσα 'στό Πεκίνο
δὲν 'βρίσκεται πρὸς τὸ πᾶρον καί Πρίστου τῶν 'Ελλήνων,
ἄλλωθῶς κ₁ 'οἱ Μπόξερς θῆδελπαν μὲ νότα τοῦ Ρωμανοῦ
ὡσὸν κ₁ 'ἐκίνας τῆς γνωσταῖς, ποῦ στέλλει τοῦ Σουλτάνου.

Μεγάλως εὐκολύνωμαι 'στὴν γλώσσαν τῶν Κινέζων,
τὴν κουβεντιζῶ παίζων,
μ' ἕνα τὸν τὸν, μ' ἕνα τῆ μ τζουμ μίς 'στὴν οὐσία μπαίνεις
καί σὰν Κινέζος τὴν 'μιλεῖς καί τὴν καταλαβαίνεις.

Κ₁ 'ἂν τύχη καί καμμιὰ φορά καταρροὴ νά πάρῃς
καί τὰ συχνὰ φτερνίσματα σὲ κάνουν νά σαρκίζῃς,
μ' αὐτὰ τὰ ψά τὰ ψι τὰ ψου Κινέζικα παρλάρεις,
Κινεζιστὶ μονολογεῖς χωρὶς νά τὸ γνωρίζῃς.

'Α θ ἦ ν α ι. — Νάλῃξες 'γρήγορα νὰ πᾶμε 'στό Θριάσιον,
ποῦ 'βρῆκαν ἄρθονο νερὸ τοῦ τώρα δεκαπλάσιον,
κατάλλῃξον, βρε Φασουλή, πρὸς ὅσον καί πρὸς πλῆσιν,
κ₁ 'εἰς τοῦτο τοῦ ζητήματος ἐγγίξομεν τὴν λύσιν.

'Ε κ τ ο Ὑ Π ε κ ι ν ο υ. — Πόλεμος κ₁ 'ἀνατροπῆ τῆς σφαιρας,
καί τῶν Κινέζων προσφώνω τὰς σεβαστὰς μητέρας,
ποῦ 'στοῦ πολέμου τὴν φοιτῆ πρὶν πᾶν τὰ παλληκάρια των
μονάγας ὀρὸ καί τρεῖς φοραὶ τοὺς πλύνουν τὰ ποδάρια των,
γῆ νά 'μποροῦν, βρε Περικλῆ, 'στό τρίξιμο ν' ἀντίχουν
κ₁ 'ἀκούραστα νὰ τρέχουν.

Τοῖν τὸν κ₁ 'ἡμεῖς, ποῦ σὲ μωριεῖς τὰ λάβαρά μας κλίνουν,
χωρὶς ποτὲ τὰ πόδια μας ἢ μᾶσιν μας νὰ πλύνουν,
μὲ κἀλους καί πρηξήματα τὸ κόβουμε παπούσαι,
κ₁ 'ὕστερα φέρτε μᾶς καφερὸ καί ναργιλὸ μαρκουταί.

Π ε κ ι ν ο υ. — Κόσμου γαλασμός κ₁ 'αἴμα ποτὰμῃ χύνεται...
τῆς 'Εθνοσωλευσεως τὸ ζήτημα τί γίνεται ;
Στρατοὶ καί Στόλοι διεθνῆς, τρομπάρα καί κунηγι,
καταλαβαίνεις, Περικλῆ, πῶς ὁ καιρὸς ἐπαίγει,
καί ξαναπῆς 'στόν 'Γουεργό νά στείλῃ τὸν Μιαούλη
γῆ νά χαρῶν ἐλευθερεῖ καί ν' ἀνασῶσιν δούλοι.

Κ ἱ ν α ι. — Τὸς Ρώσους ἀπειλοῦν οἱ φίλοι Γαμπωνέζοι,
ἀλλὰ κ₁ 'ὁ Ρώσος ἀπειλεῖ κ₁ 'ἐν οὐ καικοῖς δὲν παίζει.
'Ἔδω θὰ γίνῃ μοιρασιὰ καί σὲς αὐτοῦ τί κἀνεῖς;
ἄς ἔλθουν δύο θεωρητὰ χωρὶς καιρὸ νά χἀνετε,
πρῆμει νάλθουν κ₁ 'οἱ ποταμοὶ καί τὰ τορπιλοβόλα,
τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς ἀνάγκη νάλθουν ἔλα.

Κ₁ 'ἂν στρίμμα δὲν καταδιχθῶν τῆς Κίνας νά γυρίψουν
ἀπὸ τῆς ἄλλαις βδέλλαις,
τούλάχιστον μὲ φάλινα πιστεύω νά ψερίψουν
νά βγάλωμε μπανίλαις.

'Α θ ἦ ν α ι. — Σκουῖτε, Φασουλή, πρὸς ὄλην τὴν ὑψηλὸν
πῶς τῶν Ρωμηῶν τὸ ναυτικὸν καί κρατικὸν Βασίλειον
εἰς τὴν Κιτρίνην θάλασσαν τὰ θεωρητὰ τοῦ στέλλει...
'πῆς καί 'στόν Ἀυτοκράτορα τὸ νῆο 'Ἐσφινκῆ,
ποῦ ξενεῖται διοργανωτὰς γῆ τοὺς Κινέζους ὀθλεῖ
καί τῆς Ἐθροπῆς ἔλεγχον σὰν τὸν 'Ελληνικό.

Καί τώρα πρὸς τὸ Ζίππειον πηγαῖνω νά τὸ σπῶσω
κ₁ 'ἐκεῖ τὸν τὸν σὲ καρτερῶ γῆ νά σὲ μπαγαλαρώσω.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Θερμὴν μετ' ἄλλων οὐστασιν κ₁ 'ὁ Φασουλῆς σᾶς κάνει
τοῦ νέου Καταστήματος Σουρῆ καί Παπαγιάννη,
ποῦ βρεῖτε νεωτερισμὸν ἀρίστην τοῦ σμυροῦ,
ἐκτὸν δέκα νόμιορο καί 'στὴν ὄδον 'Ἐρμού.

Παιδαγωγικὴ ἐπιμόδες δημοιδεασκίλου πρώτου,
ἔργον Χι Κοριακάτου, τῆς παιδείας βασιστοῦ.

Θῆδῃξ τώρα 'στὴν Χαλιβὰ φάλλον περιοδικόν,
τῆς «Ἀδύξ» τὸν τίτλον φέρων, ὄντως φιλολογικόν.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μᾶς, παρλαπίπα πατριώτου,
ἄριθμὸς τριαντατριᾶς, εἰς τὸν ὄρμον τοῦ Διδότου.